

14

DISPUTATIO PHILOSOPHICA
D E S C R I P T I O N E
DISSENTANEIS
IN GENERE
ET DS
Diversis, Oppositis & Disparatis
IN SPECIE.

Quam-

Divino Succurrente Afflatu

*In Incolita Universitate CHRISTI Ne*c*, quae ad Auram Col-
ligitur, permisso Venerandi ac Amplissimi Collegij Philosophici.*

S U B P R E S I D I O

Reverendi ac Praeclarissimi V I R I,

D. M. NICOLAI L. NYCOPE N S I S
Log. & Poëf. Profess. celeberrimi, nec non p. t. facult.

Phil. Decanis spectabilis, Praeceptoris, fautoris & Pro-
motoris sui ætatem de venerandi.

*Liberalis Exercitij gratiâ, Cordatorum censure
publicè Discutiendam submittit*

ANDREAS LAURENTII STIRENIUS
SUDERMANNUS S. R. M. tis Alumnus.

*In Auditorio Superiori ad Diem 6. Octobris Anni
Fluentis, Horis ab 8. Matut.*

A B O A,

Imprimebat PETRUS Wald/ Acad. Typogr. Anno 1649.

Serenissimæ Regiæ Majestatis Regniq; Sveciæ
VIRO fidissimo, Nec non Regiæ Camerae
Consiliario per quām assiduo.

Nobilissimo atq; Amplissimo,

D. MARTINO A. Leijonstield
De Jhwos & Spelinge/ Meccenati ac Patrono suo
ut magno ita promptissimo, omni observantia
genere quovis tempore suspiciendo.

u T E T
F I L I I S Charisimis.

Nobilissimis, eximiae indolis magnaq; exspectationis Ado-
lescentibus ac Musarum indagatoribus perstrenuis ac
Propensiissimis. Fautoribus & benefactoribus
indubitatisimis, omni honoris cultu sem-
per prosequendis

Exercitium hocce Academicum de Priori Parte Disser-
tancorum, in perplurimorum in meos meq; Col-
latorum memoriam meritorum.

Offert & Litat
ANDREAS L. STIRENIUS
Auth. & Respondens.

ANNUENTE ALTISSIMO.

THEISIS I.

Quemadmodum in ipsâ rerum naturâ amicâ quædam reperitur consensio, secundum quamvis na res ab aliâ dependet, vel alteri adjungitor; Ita quoq; naturalis quædam dissensio per quam suâ naturâ disjungi & separari amant. Ex illâ nascitur rerum Unitas; Ex hâc verò egrundem diversitas & differentia.

2. Cum itaq; prius de naturâ consentaneorum sit actum, operæ pretium non frustranea nos facturos speramus, si impræsentiarum partem aliquam doctrinæ dissentaneorum, ob insignem illius in omni disciplinarum genere utilitaté, placidæ evagyratos submittamus.

3. Sunt autem Dissentanea, quorum Unum ab aliis dissentit. Nam in eo distingvuntur Dissentanea à Consentaneis, quod horum forma consistat in mutuâ confessione; Illorum verò in mutuâ dissensione. Sie causa & effectum amicè consentiunt; Virtus & vitium hostiliter pugnant.

4. Apprimè tenendum est, quod *Dissentire* hic non sumatur Ethicè pro eo, quod est diversas habere sententias; Sed dissentire hic dicuntur omnes termini simplices, qui de se invicem negantur, sic lapis & homo dissentunt, quoniam neutrum de altero affirmativè, sed negativè enunciatur. Non enim dico, lapis est homo: Sed lapis non est homo. Item Pater & filius;

Albedo & nigredo dissentunt, quia de se invicem negantur.

5. Hæc definitio ut eò planior evadat, Dissentaneorum proprietates veniunt notandæ, quarum Prima est; quod Dissentanea sunt æqua nota & manifesta, hoc est, æqualem notitiam & claritatem habeant, unde sit ut eadem voce, eademq; definitione exprimantur.. Quod tamen neutquam sic intelligendum est, quasi cunctis in dissentaneis æqualis sit dissensio. Majori enim gaudient dissensione Opposita, quam Diversa, & inter illa rursum acrior & vehementior est Contrariorum quam Dispersorum pugna.. Neq; hunc dicimus esse Canonis sensum, ac si omnia Dissentaneorum Exempla æqualem respectu nostri habeant notitiam, ita ut unum altero non possit esse notius nobis; Sed quod Dissentanea per suam naturam & ratione suæ dissensionis, & in quantum talia sunt, æquè sunt nota & manifesta.. In Consentaneis vero aliter se res habet, ibi enim reperiuntur notitiae gradus; Nam majorem affert notitiae lucem & claritatem effecto causa, adjuncto subiectum, quam contra effectum causæ, aut adjunctum suo subiecto impertit.

6. Secunda è priori manat, quod Dissentaneorum alterum ab altero æqualiter arguitur, hoc est, quod æqualem arguendi vim habeant. Nam si Dissentanea sunt æquè nota & manifesta, sequitur quoq; quod parem arguendi vim obtineant; Cum æqualis rei notitia æqualem inferat vim arguendi. Sicut enim Dominus arguit servum, Ita servus vicissim arguit Dominum, tanquam oppositum correlatum. Hinc profilit simplex illa propositionis negatæ conversio, in quâ simpliciter ex subiecto fit prædicatum, & ex prædicato fit subiectum

Etum eadem quantitate & qualitate manente, ut: Nullus homo est lapis'; & Nullus lapis est homo.
7. Tertia & ultima est, quod Dissentanea suâ diffensio-
ne clarius elucescant, hoc est, Dissentanea suâ antithesi &
mutuâ oppositione clariora redduntur.; Seu Dissen-
taneorum unum in collatione magis alterum notificat
& illustrat. Et quamvis Dissentanea secundum suam
naturam sint æquè nota, tamen in ipso oppositionis usu
quo ad nos clarius elucescunt. Sic Sanitatis commo-
da adversæ valetudinis incommodis opposita clarius il-
lustrantur.. Sic magis elucescit natura virtutis, si vi-
ti j naturam dissentientem huic opponamus'. Unde
liquet maximum Dissentaneorum usum esse in rerum
distinctionibus & amplificationibus'.

8. Dissentaneorum definitionem excipit eorun-
dem distributio; Dividuntur autem Dissentanea in Dis-
versa & opposita. Fundamentum hujus distributionis
est, quod Dissentanea vel leviter inter se dissentiant, vel
vehementer acriter & simpliciter.. E dissensione le-
viori pullulant Diversa; è vehementiori & graviori
opposita.

9. Species juxta legem Methodi, cum sint eodem,
quo distributæ fuerunt, ordine pertractandæ, Prima do-
ctrinam diversorum enucleabimus'; Deinde ad oppo-
sitorum considerationem accessum faciemus'.

10. Diversa sunt Dissentanea, quæ solâ ratione diffenti-
unt. Ut: Ulysses non erat formosus, sed facundus'. In hâc defini-
tione duo occurrunt consideranda vz. Defi-
nitum, & definitio.

11. Circa definitum Expendenda venit vocis tûm Ety-
mologia, tûm Homonymia.. Ad vocis Etymologiam
quod spectat, dicuntur Diversa à divertendo, quod pa-

rūm à consensione deflectant, haud secūs ac viator in di-
versorum se recipiens à via parūm dicesit. art. 12.
12. *Homonymia* vocis nisi probè tollatur, multorum
errorum erit origo. Vox *Diversorum* cum non eo-
dem accipiatur modo, tollenda nobis erit ejus ambigui-
tas'. Accipitur vox *Diversorum* vel *Metaphysicè* vel *Lo-
gicè*, *Metaphysicè* rursus bifariam sumitur... i. Prout
opponitur *Eidem*, & sic *Diversa* dicuntur quæcunq; non
sunt eadem. Et hoc modo Ens dividitur in idem &
diversum, 2. Prout opponitur *Differenti*; & tum
differentia nuncupātur quæ in aliquo convenient, & in
aliquo differunt, vel quæ distingvuntur per aliquid sui
veluti per differentias'. *Diversa* vero appellantur quæ
in nullo convenient, & proinde se totis distingvuntur,
& non per aliquid Sui tanquam differentias'. Priori
modo distingvuntur homo & bestia scilicet per opposi-
tas differentias rationalitatem & irrationalitatem; Po-
steriori vero, Summa decem genera distingvuntur,
nempè se totis, non per aliquam differentiam sive per
aliquid Sui. Sic DEUS est diversus à Creaturis'. Sic
ultimæ differentiæ sunt diversæ tantum, quia pro-
pter suam simplicitatem non habent aliquid Sui, in
quo differant, ideoq; se totis distingvuntur... *Logicè*
accipitur vox *Diversorum*, prout opponitur oppositis,
& sic diversa appellantur quæ tam levem habent dissen-
sionem, ut omni naturæ repugnantia destruantur, quæ
postrema vocis acceptio nostro inservit instituto.
13. *Genus Diversorum* sunt *Dissentanea*, quia Diver-
sorum unum ab alio dissentit, & uni eidemq; causæ sive
subjecto ita applicantur, ut uno eorum affirmato, altero
negetur.. Licet itaq; *Diversa* nullam habeant na-
turæ repugnantiam, tamen in rerum tractatione & ex-
plicas

plicatione judicio rationis ita distingvuntur, ut dissentiire videantur.

14. Differentia Diversorum sequentibus indigitatur verbis: Quae sola ratione dissentunt.

15. Accurate notandum venit, quod Phrasis hæc ratione dissentire diversimodè à Philosophis usurpetur.

1. Idem est quod essentia & definitione differre. Sic Aristoteles inquit Musicum & album esse, ratione differre, hoc est, interprete Svarezio, essentiâ & definitio-

niæ. 2. Ratione Dissentire dicuntur omnia ea, quæ in aliquo subjecto convenientiunt. Sic albedo & dulcedo lactis, dicuntur ratione differre, quia uni subjecto vides licet lacti inhærent.

3. Ratione differre dicuntur, quæ sola mentis operatione distingvuntur; Sic dextrum & sinistrum in columnâ; Iustitia & misericordia in DEO ratione differunt.

4. Ratione dissentire dicuntur, quæ tamen leviter dissentunt, ut tamen non repugnet eis consentire, & de se invicem affirmari, unius causa vel subjecto attribui. Sic insignia victoriae & victoriam ipsam reportare, per se & suâ naturâ non pugnant, sed certo respectu saltè dissentunt, & ratione subjectorum attributionis, ut potè Syllæ & Muræna de Mitridate nondum prorsus subacto triumphum agentium, quibus simul & eodem tempore non attribuuntur cum tamen per suam naturam svavissime consentiant & illis attribui potuerint. Sic Christianum esse, & doctum per se non dissentunt, in quantum tamen Aristoteli applicantur, diversa sunt, & ratione dissentunt, quoniam illi simul non attribuuntur; Sed prius illud attributum videlicet esse Christianum de Aristotele ita negatur, ut illius naturæ non repugnaverit, sed fieri simul potuisset, ut & Christianus & doctus esset.

Hinc

Hinc facile siquet Diversa tales habere naturam ut licet neq; de se invicem, neq; de causa vel subjecto, quibus applicantur, recipia & actui affirmantur, affirmari tamen possint.

16. Signa quibus dignoscuntur Diversa sunt hec: Non hoc, sed illud; quanquam, tamen. Hoc tamen observetur quod haec signa non sint propria diversorum, quoniam opposita ijsdem aliquando etiam denotantur. ut *Canis non est albus, sed niger*; Neq; semper in diversis adhibeantur. Satiis itaq; est rationem habere dissensionis, quam signorum.

17. Præterea circa doctrinam Diversorum & illud nesciendum non erit, quod in distinctione Diversorum & oppositorum, abstracta cum Concretis non sint confundenda. Sic divitiae & pietas abstracta, sunt opposita disperata, cum tamen divitem & pium esse, respectu Caini sint diversa. Hinc Cation ille Logicorum: Diversa possunt transire in opposita, quatenus re seu subjecto distinguuntur.

18. Sicq; Diversorum Naturam paucis declarata brevitate studentes, adi oppositorum naturam perlustrandam properabimus.

19. Opposita sunt Dissimilares, que ratione ex re dissuntur. Ut: *Album & nigrum, Flavum & rubrum*;

Tenebrae & Lux.

20. Circa hanc Definitionem perpendemus ὀνοματολογιαν & τοιχηγησιολογιαν. In ὀνοματολογia considerabimus vocis Etymologiam & Homonymiam.

21. Notationem vocis quod concernit, dicuntur opposita ab opponendo, quia è regione sibi opponuntur, non aliter ac pugil pugili & hostis hosti se opponit de re aliquâ certantes.

pro equivocatione oppositorum extirpanda notandū est. 1. Oppositiōnem *Aliter* accipi in iudicio seu **axiomatum doctrina**, ubi duo **axiomata** sibi invicem opponuntur, idq; vel *Generaliter*, ut cum dico: *Omnē animal sentit*; & nullum animal sentit. *Vel Specialiter*, ut quando dico: *Omnis homo est doctus*; & quidam homo non est doctus. Prior oppositio dici solet **contraria**; posterior **contradicitoria**. Eth̄ae oppositio quoniam est affectio axiomatum non est hujus loci. *Aliter* in doctrina inventionis, ubi oppositio est affectio terminorum simplicium quā illi termini simplices & incomplexi dicuntur sibi opponi, quibus prorsus consentire repugnat, ut *lapis* & *arbor*.

23. 2. Vocabulum *oppositorum* *Aliter* ab Aristotelicis, aliter v. à Ramæis accipi. Aristotelici illa nominant opposita, quæ Ramæis sunt contraria, atq; sic juxta illos opposita sunt, quorū unū uni opponitur, idq; vel *Contradictoriæ* ut *homo*, non *hōo*, vel *privativæ*, ut *urditas* & *audiens*; vel *relatīvæ*, ut *Magistrat⁹* & *subdit⁹*; vel *adversariæ*; ut *virtus* & *vitium*. Ramæj verò vocem oppositorum latius exendunt, comprehēdendo sub hāc voce etiā *disparata*, quorum unum non uni tantum, sed pluribus opponuntur.

24. Quib⁹ sic enodatis, nos ad *πραγματολογιαν* accingim⁹, in quā duo notanda occurrūt, *Genus* & *differentia*.

25. *Genus* sunt *Dissentanea*, quoniam oppositorum unum ab alio dissentit. Sic homo & bestia ita inter se dissentunt, ut nunquām possint affirmative, sed negatiūe disponi; at negatiūe disponi solis convenit dissentaneis.

26. *Differentia* his innuitur verbis: *Quæ ratione* & *re* dissentunt, h. e. quæ non tantum *subjecto*, sed etiam *natura* & *essentia* dissentunt.

27. Hāc differentia, ut eō manifestior evadat, dextre nobis erit explicanda phrasis illa, *Re dissentire*, qua non u-

no à philosophis usurpatur modo. Interdum re dissentire dicuntur, quæ in diversis sunt subjectis. Sic nigredo in corvo & nigredo in Cane re p̄sa dissentiunt quoniam diversis insunt subjectis. Albedo verò & dulcedo in saccharo re non differunt, sed ratione cum uni subjecto inhæreant. Nonnunquam re dissentire dicuntur, quæ distinctis gaudent naturis, sive in uno sive in diversis sint subjectis; Sic reipsa differt dulcedo sacchari ab ejus albedine; Cum alia sit essentia dulcedinis, quæ gustus est subjectum occupans, alia albedinis, circa quam cognoscendam visus tanquam adjunctum occupatur & exercetur. Nos a. suum cuiq; relinquentes dicim⁹ ea hic re differre quæ sic dissentiunt, ut illis p̄ naturā consetire repugnet.

28. Evidens emergit hinc discrimen inter opposita & diversa. Nam opposita omnia sunt pugnantis inter se naturæ, & dissensio in ijs, oritur ex ipsa rerum dissidentium natura, ob quam inter se pugnant. In diversis verò sicut nulla reperitur naturæ repugnatiæ, ita neq; eorūdem dissensio ex ipsa natura rerum dissidentium oritur, sed ex aliâ quâdam causâ præcipue externa. E:G: Quod hæc duo; consulem esse, & Patrem esse subjecto discernantur & diversa sint, id non habent ex suâ naturâ, quæ i consularis & paternitas per naturam suam & formaliter ita dissidentirent, ut Eadem numero subjecto tribui non possent; Sed propter diversum modum attributionis, & externum respectum quo inter se discernuntur..

29. Sed realis hæc oppositorum dissensio, ut eò magis dispaleat, eorundem proprietates investigabimus, quarum Prima est; quod opposita non possint attribui Eadem, secundum idem, ad iacēt eodem tempore.

30. Notanter dicitur: quod opposita non possint attribui Eadem scilicet numero subjecto; Nam quæ Eadem

attribuntur, illa de eodem simul affirmantur quod oppositis haud competit. Sic albedo & nigredo sunt opposita, simul ergo non possunt attribui eidem numero subiecto nempe parieti.

31. Hic Nota: quamvis Opposita non possint attribui eidem subiecto; Oppositis tamen idem attribui potest, ut commune genus, aut communia attributa seu accidentia; Sic de Oppositis albedine & nigredine idem genus affirmatur scilicet Color, & idem Comune accidentia, ut Pulchritudo. Hinc Canon: Opposita quatenus subiciuntur non faciunt oppositionem sed quatenus attribuiuntur.

32. 2. Opposita non possunt attribui eidem subiecto, secundum idem hoc est secundum eandem subiecti partem; quia oppositio debet fieri de eodem, quod non sit. Si fit secundum diversas partes; Sic athiops non potest esse albus & niger secundum eandem corporis partem.

33. 3. Opposita non possunt attribui eidem subiecto, ad idem, hoc est, secundum eundem respectum; Sic Alexander Magnus non potest respectu ejusdem appellari & Pater & filius, sed respectu Herculis dicitur Pater, respectu vero Philippi nominatur filius.

34. 4. Opposita non possunt attribui eidem subiecto, eodem tempore scilicet in gradu excellenti; sic aqua non potest esse intense calida & frigida eodem temporis momento.

35. De hisce oppositorū conditionib, illud cū primis observetur, quod ad veram oppositionem requiratur, ut sint veræ, non apparentes; & quod illarū una non sufficiat, sed ut omnes junctim concurrat, adeo ut si harū aliqua defuerit, omnis continuò expiret oppositiōis necessitas.

36. Secunda Proprietas oppositorū ē priori fluit, quod Oppositorū uno affirmato, alterū negetur. Nam si duo opposita unius subiecto attribui nō possint, necesse est uno affirmato, de

subjecto alterum statim esse negandum. E. G. Paries est albus E. non est niger. Attamen non contra: Oppositorum uno negato, alterum *necessariè* affirmandum, quia *opposita*. Exceptis contradictentibus, admittunt medium si non per participationem saltem per negationem. Sic non valet, paries non est albus, E. Est niger; quia negatio albedinis, nullius colloris affirmationem infert, sed tantum defectum & absentiam certi coloris indicat; Non ergò sequitur parietem esse album, ex eo quod niger non sit, cum possit alio tinctus esse colore medio, ut potè rubro, viridi, flavo vel cæruleo.

37. Sciendum tamen est reciprocationem institui posse partim in oppositis ad duo extrema redactis; partim in contrarijs immediatis; E. G. Si aliquis homo non est æger, necesse est eum esse sanum, partim in ijs quorum alterum subjecto naturâ inest. E. G. Ignis non est frigidus E. est calidus.

38. Atq; hæc de definitione *oppositorum* in genere brevitatis causa sufficient. Iam ad eorundem progre diendum est distributionem.

39. *Opposita* satis commodè videntur, posse distribui in *Disparata* & *contraria*; Bonitas & sufficientia hujus distributionis probatur exinde, quod ex ijs, quæ inter se opponuntur, aut unum uni tantum directè opponitur unde resultant *contraria*; aut unum multis indirectè & pariter opponitur, unde *disparatas*. Stabiliturq; hæc divisione, quod inter unum & multa non detur medium.

40. Sic itaq; *Disparata* definiri possunt: *Disparata* sunt *Opposita*, quorum unum multis pariter opponitur: Ut homo, Dea, arbor, fœnum, flavū, rubrū, Cæruleū, viride &c.

41. In definitione nominali duo obiter se notanda nobis præbent, *Notatio uz*, & *Homonymia*.

42. *Etymologiam* quod concernit, Disparata nuncupantur quasi *dū separata*, gaudent enim Disparatis & repugnantibus naturis atq; essentijs, ut unum de altero prædicari non possit, ut homo & arbor.

43. Jam *Homonymia* paucis nobis expendenda est, ne vocabulum Disparatorum æquivocationi sit obnoxium. Alij aliter illud accipiunt. Kechermannus in System. suo Log. disparata appellat solum species eas, quæ ex unius generis distributione enatæ sunt. At aliij Logici fusiùs hoc extendunt vocabulum, ut ea quæ pariter multis opponuntur, Disparata appellant, sive unum genus sive multa dividantur.

44. Expositâ voce *Disparatorum*, reato nos conferimus tramite ad definitionem eorum *Realem*, ubi duo se perpendenda nobis offerunt. *Genus* nimirum & differentiarum.

45. 1. *Genus* disparatorum sunt *Opposita*; quia re ipsa dissentunt, illisq; verorum oppositorum requisita optimè applicantur, ut uni eidemq; subjecto, secundum idem ad idem, & eodem tempore attribui non possint.

46. 2. *Differentia* his continetur verbis: *Quorum* unum multis pariter opponitur. Quæ differentia ut eò dilucidior reddatur, singulæ eam constituentes voces paulò uberiùs declarandæ veniunt, ne aliquid ambiguitatis in illis remaneat.

47. Et Primò quidem vocula *Multum*; Per hanc enim *disparata* distinguuntur à *Contrarijs*, in quibus unum uni tantum opponitur; Sic homo disparatè opponitur Cœlo, aëri, aquæ, terræ, igni &c.

48. Deindè vox *Pariter*, quæ significat idem, quod eodem oppositionis genere; nam etsi Contrariorum unum multis opponatur non tamen hoc fit pariter i. e.

codem oppositionis genere. E. G. Calor opponitur frigori s^z. Adverse, calor opponitur non calori s^z. Contradictorie, Calor opponitur linea^e s^z. Disparate. Hic quidem unum multis opponitur, sed non codem oppositionis genere, sed diverso.

49. Demum verbum Opponitur, intelligendum venit hoc loco non pro ipso actu opponendi, sed Potentia i.e. opponi potest. Verba n, actus in definitione intelligi debent de Potentia; Sic intemperantia & temperantia opponuntur, ubi unum uni opponitur actu, pluribus tamen potentia s^z, stupiditati &c.

50. Ut Disparatorum natura eò magis illustretur, placet exempla disparatorum subjungere. 1. Exempla disparatorum sunt ea, quæ sunt species ejusdem generis; ut Ursus, leo, lupus, asinus, &c. 2. Ea quæ colliguntur diversis è prædicamentis; Ut homo superficies, scientia, quoniam homo è substantiæ, superficies è Quantitatis, scientia è Qualitatis desumuntur prædicamentis. 3. Ea quæ nulli generi substantiæ sunt privationes, surditas, Coecitas, &c. 4. Exempla disparatorum sunt individua unius ejusdemq; speciei; ut, Petrus, Paulus, Cato &c.

NE autem Opella hæc maiorem in mōlem exerescat, placet iam nobilissimæ huie ac incundissimæ Materiz, tribulis tamen ac spinis resertissimæ, finem imponere. Si verò tribulis ac spinis istis brevitas hæc par esse haud poterit, tum defectum illum actus ipse ventilationis (DEO auxiliis ante) refarciturus erit. Tu DEUS omnipotens, ut hæc omnia in Divini nominis tui gloriam, propriam nostram salutem & Patriæ consmodum cedant, largire. Concede victum, Concede amictum, omnianq; vita necessaria, demumq; nos hoc ab Eremo dimitte ut tecum aeterno gaudio, nullisq; calamitatibus contaminato semper fruamur.

TRIN UNI SIT GLORIA
ET HONOR ETERNUM!

CA.

Canones.

I.

- O**Mnia Dissentanea enunciantur Negando.
2. Diversa valent tantum ad distingvendum, non ad concludendum.
  3. Unum idemque numero permanens potest habere multiplicem considerationem Et respeclum.
  4. Omnis oppositio fieri debet juxta differentiam specificam, non juxta genus aut communia accidentia.
  5. Quot modis dicitur unum oppositorum, tot modis dicitur alterum.
  6. Posito vel affirmato Disparatorum uno, removentur Et negantur reliqua omnia.
  7. Negatos si sublato Disparatorum uno, necesse est, affirmari seu ponni unum ex reliquis.
  8. Disparatum de disparato regulariter affirmare praedicari non potest.

COROLLARIA.

I.

An hoc axioma; O Enunciatio est vera vel falsa, sit simplex an compositum? Aff. prius.

2. *An*

II. An hic syllogismus sit bonus in forma?
O. Equus differt ab homine
Socrates non differt ab homine.
E, Socrates non differt ab equo, N.

A decorative horizontal border at the bottom of the page, featuring a repeating pattern of stylized floral or leaf-like motifs in black ink.

Literis & morum cultu ornatissimo Iuveni

DN. ANDREÆ LAUREN-
TII STIRENIO

*Amico & discipulo suo perdilecto, de Dissen-
taneis pulchre docteq; differenti.*

Eximius labor est Clari sub Præsidis umbra,
Scandere multoties pulpita celsa Sophum.
Ingenio distingvere distingvenda sagaci,
Eloquentio suavi solvere posse strophas.

Id quoniam pulchre præstant tua pignora mentis,

ANDREA cordis portio grata mei.

Te laudant musæ, gratatur docta corona.

Præmia larga tibi culta Minerva dabit.

Pergito sic felix, virtutis gloria merces:

Auguror, inde tibi fama perennis erit.

Honoris & amoris ergo
apposuit

GEORGIUS ALANUS

S. S. Theol. Profess.

卷之三